

Na posl.broj: P-105/2023

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

Pravna stvar!

Tužitelj: SLAVONIA DESIGN d.o.o., za proizvodnju i dizajn – u stečaju
OIB: 04144889971, Ivana Gundulića 5, Osijek, zastupa Tihomir
Zec i Nikola Sabljak, odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Zec i
partneri d.o.o., Osijek

Tuženik: AD ASTRA d.o.o., Osijek, Stonska 1a
OIB: 38635754688

-zastupa: Krešimir Rastija, odv. iz Osijeka

Radi: pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika

vps: 10.451,92 eur/78.750,00 kn

ODGOVOR NA TUŽBU

tuženika po punomoćniku

Pred Naslovnim sudom je u tijeku parnični postupak koji je pokrenut po tužbi SLAVONIA DESIGN d.o.o., za proizvodnju i dizajn – u stečaju, OIB: 04144889971, Ivana Gundulića 5, protiv tuženika AD ASTRA d.o.o., Osijek, Stonska 1 a, OIB: 38635754688, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika.

Tuženik je za zastupanje u ovoj pravnoj stvari izabrao punomoćnika u osobi Krešimira Rastije, odvjetnika iz Osijeka, slijedom čega se predlaže sva pismena u rub. predmetu dostavljati neposredno punomoćniku tuženika.

U skladu sa pozivom suda od 08.05.2023. godine, tuženik po svom punomoćniku u zadanom roku od 30 dana daje svoj slijedeći

odgovor na tužbu:

Ad.1. tužbe: Prima se na znanje

Ad.2. do Ad.4. tužbe: Nije sporno

Ad.5. tužbe: **Osporava se**

Osporava se tvrdnja tužitelja kako pravne radnje, točnije Ugovor o kupoprodaji nekretnina i Izjava o prijeboju (Kompenzacija 3), po svojim obilježjima predstavljaju pobojne pravne radnje iz čl.202.st.3. i čl.204. Stečajnog zakona, kao i da su kumulativno ispunjeni svih uvjeti za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika iz čl.198. Stečajnog zakona.

Članak 202. Stečajnog zakona, glasi:

(1) Pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike može se pobijati ako je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika. Znanje za namjeru pretpostavlja se ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici.“

(2) Smatrat će se da je vjerovnik znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici ako je znao ili je morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici.

(3) Naplatni ugovor sklopljen između dužnika i njemu bliske osobe može se pobijati ako se stečajni vjerovnici njime izravno oštećuju. Taj se ugovor ne može pobijati ako je sklopljen ranije od dvije godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili ako druga strana dokaže da joj u vrijeme sklapanja ugovora nije bila poznata niti joj je morala biti poznata namjera dužnika da ošteti vjerovnike.

Nije sporno kako je Marina Livaja bila zakonska zastupnica oba trgovačka društva i to društva tuženika i pravnog prednika tužitelja.

Međutim, navedene pravne radnje nisu poduzete u cilju izravnog oštećenja vjerovnika, kako se to u tužbi navodi.

Naime, nije sporno kako je tuženik pravnom predniku tužitelja dao pozajmicu, radi zatvaranja kreditne obveze po Ugovoru o kreditu, kojega je pravni prednik tuženika zaključio sa Hrvatskom bankom za obnovu i razvoj.

U trenutku davanja pozajmice 01.01.2021. godine, te u trenutku zaključenja Ugovora o kupoprodaji pokretnina i potpisivanja Izjave o prijeboju (kompenzacije) od 30.09.2021. godine, **pravni prednik stečajnog dužnika nije bio u blokadi, niti mu je prijetila nesposobnost za plaćanje, niti je kod njega postojala prezaduženost kao drugi stečajni razlog.**

Tužitelj propušta činjenicu kako je na predmetnim pokretninama-stojevima bilo upisano založno pravo u korist Hrvatske banke za obnovu i razvoj, slijedom čega je otplatom kredita putem dane pozajmice tuženika, to založno pravo brisano.

Iz tih razloga, tuženik smatra kako upravo zbog toga nije ispunjena jedna od općih pretpostavki, a to je povećanje mogućnosti namirenja stečajnih vjerovnika.

Kao što se i u tužbi navodi, opće pretpostavke za pobijanje pravnih radnji u povodu stečaja su:

- a) otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom,
- b) prije otvaranja stečajnog postupka (uz određene izuzetke) poduzeta je pravna radnja koja može biti predmetom pobijanja,
- c) pobijana radnja dovela je do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika, te
- d) krajnji rezultat pobijanja mora se očitovati u povećanju mogućnosti namirenja svih vjerovnika.

U konkretnom slučaju ispunjene su prve dvije opće pretpostavke, a to je otvoreni stečajni postupak, te pravne radnje (kupoprodajni ugovori i izjava o prijeboju) koje pod određenim pretpostavkama mogu biti predmetom pobijanja.

Preostale dvije opće pretpostavke (pod c., i d.) nisu ostvarene, niti tužitelj tužbom to dokazuje.

Tako tužitelj apsolutno ničim ne dokazuje da je pravno raspolaganje, odnosno da su poduzete pravne radnje dovele do oštećenja ili pogodovanja bilo kojeg vjerovnika, odnosno ne dokazuje da bi se krajnji rezultat pobijanja očitovao u povećanju mogućnosti namirenja svih vjerovnika.

Prije svega, tužitelj propušta činjenicu kako su predmetni strojevi koji su bili predmetom kupoprodaje bili opterećeni pravom zalogu u korist banke.

Da tuženik kojim slučajem nije dao pozajmicu pravnom predniku tužitelja, predmetni strojevi bi i dalje bili opterećeni založnim pravom u korist banke, što znači da bi banka u stečajnom postupku imala razlučno pravo odnosno pravo odvojenog namirenja.

Na taj način, stečajni vjerovnici ne bi bili dovedeni u povoljniji položaj, odnosno mogućnost njihovog namirenja ne bi uopće postojala.

Prema tome, niti pravni prednik tužitelja, a niti tuženik po svojem zakonskom zastupniku nije poduzeo navedene pravne radnje kako bi oštetio ostale vjerovnike, već isključivo u cilju zatvaranja kreditne obveze i nastavka redovitog poslovanja društva Slavonia design d.o.o.

Slijedom toga, nisu ispunjenje pretpostavke iz čl.202.st.3. Stečajnog zakona.

Ad.6. tužbe: Oспорava se

Osporava se tvrdnja tužitelja kako su ispunjene i pretpostavke iz čl.204. Stečajnog zakona.

Naime, prema ovoj odredbi Zakona, pobojna je samo ona pravna radnja kojom se za tražbinu **člana društva** za vraćanje zajma kojim se nadomješta kapital ili za neku njemu odgovarajuću tražbinu:

- daje osiguranje ili
- jamči namirenje

Prema tome, navedena odredba se primjenjuje **samo u slučajevima postojanja tražbine člana društva prema društvu dužnika.**

U konkretnom slučaju tražbinu prema stečajnom dužniku je imao tuženik-društvo AD ASTRA d.o.o., a koje društvo nikada nije bilo članom društva Slavonia design d.o.o.

Okolnost što je Marina Livaja bila član oba trgovačka društva, ne znači da je tražbina društva tuženika AD ASTRA d.o.o., ujedno i njena osobna tražbina.

Iz tih razloga, navedena odredba članka 204. Stečajnog zakona, ni u kojem slučaju ne može biti primjenjiva na konkretan slučaj, tim više što se pravnim poslovima nije dalo nikakvo osiguranje, niti se jamčilo namirenja tuženiku.

Slijedom sveg iznesenog, tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, pa predlaže da Naslovni sud donese presudu kojom će u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev tužitelja, te ga ujedno obvezati da tuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude, pa do isplate, u roku od 8 dana, pod prijetnjom ovrhe.

-trošak: -sastav odgovora na tužbu.....199,00 eur/1.500,00 kn
-pdv 25 %.....49,75 eur/ 2.012,75 kn
-sudska pristojba za
odgovor na tužbu po određenju

U Osijeku, 09. lipnja 2023. godine

TUŽENIK: